

'Aqîdah och dess betydelse som grund på vilken religionen bygger

'Aqîdah och dess betydelse som grund på vilken religionen bygger

Sâlih al-Fawzân

Betydelsen av ordet 'aqîdah i språket:

Ordet kommer ur "al-'aqd" vilket betyder att vara fast övertygad om någonting. Frasen "'Itaqadtu så och så" betyder att mitt hjärta och sinne är fast övertygat om det.

'Aqîdah är vad en person anser vara sin religion. Man säger: "Hans 'aqîdah är sund", med innebörden att den är skyddad från tvivel. 'Aqîdah är en hjärtats handling och tron och bekräftandet av någonting inom hjärtat.

Betydelsen av ordet 'aqîdah i sharî'ah:

Det är tron på Allâh, Hans änglar, böcker, budbärare, den yttersta dagen och tron på Qadr (gudomlig bestämmelse), det onda och det goda. Dessa är kända som trons (imân) pelare.

Sharî'ah delas in i två kategorier: tro och handling.

Tro är de frågor som inte är relaterade till hur en handling skal utföras, som till exempel tron på Guds, den mäktige och majestätiske, herradöme

'Aqîdah och dess betydelse som grund på vilken religionen bygger

(rububiyah), plikten att dyrka endast Honom och tron på resten av trosfelarna som nämnts ovan. Dessa anses vara de grundläggande fundamenten.

Handlingar är de frågor som är relaterade till hur handlingar som till exempel den dagliga bönen (salât), allmosan (zakât) fastan och andra handlingar skall utföras. Dessa anses vara grenarna då de bygger på korrekt eller inkorrekt tro.

Den korrekta 'aqîdah är grunden på vilken religionen bygger och genom vilken handlingar blir sunda och korrekta, så som Han den Högste har sagt:

Var och en som med hopp ser fram mot mötet med Gud skall leva ett gott och rättskaffens liv och inte göra någon delaktig i den dyrkan som han ägnar sin Herre! [Koranen, al-Kahf 18:110]

Men det har uppenbarats för dig liksom för dina föregångare att om någon sätter medhjälpare vid Guds sida skall allt vad han har åstadkommit [i denna värld] gå om intet och [i nästa liv] skall han höra till förlorarna. [Koranen, az-Zumar 39:65]

Dyrka därför Gud med ren och uppriktig tro! Den rena och uppriktiga gudsdyrkan är ju förbehållen Gud [ensam]! [Koranen, az-Zumar 39:2-3]

Dessa ädla verser och otaliga berättelser om deras innebörd, visar att handlingar accepteras bara då de är rena och fria från associationism (shirk). Detta är vad budbärarna lade vikt vid genom att först och främst korrigerade tron. Det första de kallade sina nationer till var dyrkan av Gud, den mäktige och majestätiske, ensamt och till övergivandet av dyrkan av andra vid sidan av Honom, så som den Högste har sagt:

Till varje samfund har vi låtit ett sändebud komma [för att förkunna]:
"Dyrka Gud och håll er borta från det onda [taghût]" [Koranen an-Nahl 16:36]

Det första varje profet tilltalade sin nation med var:

Dyrka Gud, mitt folk - ni har ingen annan Gud än Honom! [Koranen al-A'raf 7:59]

Så sade Nuh (Noa), Hûd, Sâlih, Shu'aib och alla andra profeter till sina folk.

Och till stammen 'Âd sände Vi deras broder Hûd. Han sade: "Dyrka Gud,

'Aqîdah och dess betydelse som grund på vilken religionen bygger

mitt folk - ni har ingen annan Gud än Honom!" [Koranen al-A'raf 7:65]

Och till stammen Thamûd sändes deras broder Sâlih. Han sade: "Dyrka Gud, mitt folk - ni har ingen annan Gud än Honom!" [Koranen al-A'raf 7:65]

Och till folket i Madyan sände Vi deras broder Shu'ayb. Och han sade: "Dyrka Gud, mitt folk - ni har ingen annan Gud än Honom!" [Koranen al-A'raf 7:85]

Profeten - över honom vare Guds frid och välsignelser - stannade i Mecka i tretton år och kallade folket till tron på Guds enhet (tawhîd), och korrigerandet av 'aqîdah då det är grunden på vilken religionen bygger.

Ur sh. Sâlih bin Fawzân bin Abdullâh al-Fawzân, The Aqeedah of Tawheed - a clarification of that wich opposes and harms it, from major and minor shirk, ta'teel and bid'ah, Salafipublications [www, 2002]

Koranverser enligt Muhammed Knut Bernströms "Koranens Budskap" (proprius 1998)